

T. C.
BAŞBAKANLIK
Kanunlar ve Kararlar Genel Müdürlüğü

Sayı : 31853594-101-733 -13/2

7 13 / 2013

Konu : Kanun Tasarısı

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Adalet Bakanlığı'na hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulu'na 4/3/2013 tarihinde kararlaştırılan "Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

EKİ :
1- Kanun Tasarısı
2- Gerekçe (Genel-Madde)

TBMM BAŞKANLIĞI				
Tali Komisyon	Plan ve Bütçe			
Esas Komisyon	Adalet			
Tarih:	07 Mart 2013		E. No: 1/950	
Ysm.Uzm.	Bşk.Yrd.	Başkan	Gn.Sek.Yrd.	Gn.Sek.
E.E.	16	Onur	Ab.	M.M.
TBMM BAŞKANI				

TBMM KANUNLAR ve KARARLAR BŞK.LİĞİ
07 Mart 2013
Numara:

T B M M KÜTÜPHANE VE ARŞİV HİZM. BAŞKANLIĞI
07 Mart 2013
No : 189186

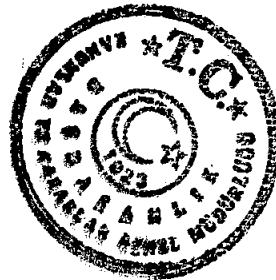
GENEL GEREKÇE

Yargıtay, adli yargı alanında içtihat üreten ve hukuk birliğini sağlayan bir denetim organıdır. Denetim görevini yürüten daire veya daireler yönünden aslolan, aynı dava içinde birbirleriyle çelişen kararların kurulamamasıdır (Anayasanın 2 nci, 9 uncu, 36 ncı, 138 inci ve 154 üncü maddeleri). Veriler sabit olduğu halde, ret veya kabul içeren birinci kesin bozmayı etkisiz kılabacak ikinci kesin bozma, yargılama özneleri ve hukukun üstünlüğü bağlamında başlı başına bir adalet sorunu oluşturur. Aynı konuda iki zıt karar üreten organın o konuda üçüncü kez karar üretme (söz söyleme) yetkisinin tanınması, kanun yolları hukuku ilkeleri ve hukukun amacı ile bağdaşmaz. Bu gibi durumlarda, sistem içinde kurulu bir mekanizma var ise, o mekanizmaya başvurmak, adil yargılanma hakkının da bir gereğidir. Anılan sorun bağlamında Yargıtay Hukuk Genel Kurulu, bu tür bir mekanizma makamıdır. Bu problemin çözümü amacıyla düzenleme öngörülmektedir.

Gerek hukuk mahkemelerinde, gerekse idari mahkemelerde ihtiyaç olan yerlerde mahkemenin birden fazla dairesi bulunmaktadır. Bilindiği üzere, günümüzde aynı mahkemeye gelen dosyalar sayısal anlamda o mahkemenin dairelerine tevzi edilmektedir. Bunun doğal sonucu olarak bir hâkimin birbirinden çok farklı davalara bakması gerekmektedir. Hâkimlerin ve mahkemelerin bir konuda ihtisas sahibi olabilmeleri yönünden, Bölge İdare Mahkemeleri, İdare Mahkemeleri ve Vergi Mahkemelerinin Kuruluşu ve Görevleri Hakkında Kanun ile Adli Yargı İlk Derece Mahkemeleri ile Bölge Adliye Mahkemelerinin Kuruluş, Görev ve Yetkileri Hakkında Kanunda değişiklik yapılmaktadır.

Yargının hızlandırılması ve uyuşmazlıkların muhakeme öncesi çözümü amacıyla idari yargıda sulh, ceza yargısında uzlaşma ve hukuk yargısında arabuluculuk olmak üzere üç ayrı çözüm yolu düzenlenmiştir. Bunların etkin şekilde uygulanmasını sağlamak amacıyla, hâkim ve savcılarının yükselme ve performans incelemeleri sırasında, 2802 sayılı Kanunda yer alan diğer kriterlerin yanında, alternatif uyuşmazlık çözüm yollarını uygulamalarının da değerlendirmeye tabi tutulması öngörülmektedir.

Ayrıca, Adalet Bakanlığı taşra teşkilatında istihdam edilmek üzere ilave personel kadrosu ihdas edilmektedir.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- Madde ile, davanın esastan reddi veya kabulünü içeren kesin bozmaya uyularak tesis olunan kararların mevzuatta bir değişiklik olmadığı halde, önceki bozmayı ortadan kaldıracak şekilde yeniden bozulması üzerine ilk derece mahkemesince verilen hükmün temyiz incelemesinin Yargıtayın ilgili dairesi yerine Yargıtay Hukuk Genel Kurulunca yapılması öngörülmektedir.

“Kesin bozma”, denetim mahkemelerinin yargılama hukukuna kazandırdığı bir kavramdır. Bu kavram, ilk derece mahkemelerinin davanın kabulüne ilişkin hükmünün reddedilmesini yahut davanın reddine ilişkin hükmünün kabul edilmesini öngören bozmaları içermektedir. Denetim mahkemesinin, aynı dava hakkında, verilerde değişme olmadan, birden fazla ve birbirine zıt kesin bozma kararı vermesi, başlı başına hukuk güvenliği sorununa işaret eder. İkinci kesin bozma kararı üzerine verilen ilk derece mahkeme kararlarının temyiz incelemesinin, veriler değişmediği halde, birbirleriyle çelişen bozma kararlarını veren dairece değil, Yargıtay Hukuk Genel Kurulunca yapılması, hem sorunun doğasının, hem de adil yargılama hakkının bir gereğidir. Ayrıca incelemede derecelendirmenin, içtihat istikrarına hizmet edeceği de açıktır.

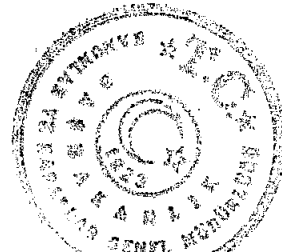
Ülkemizde, istinaf kanun yolu yürürlüğe girmediğinden, Yargıtay hukuki denetim yanında maddi vakıa denetimi de yapmaktadır. Bu fiili durum, Yüksek Mahkemenin bazen kendi görevinin dışında görev alması sonucunu doğurabilmektedir. “Usuli müktesep hak” Yargıtayın müstekar içtihatlarıyla hukuk hayatımıza girmiş bir kavramdır. Yüksek Mahkeme bu ilkeye uygun davranarak birçok ilk derece mahkeme kararını bozmakta, çok istisnai olarak usuli müktesep hakkı dikkate almaksızın karar vermektedir. Aslında verilen bu kararlar istinaf kanun yolunun henüz hayata geçirilememesinin sonuçlarındandır.

Bu düşünceden hareketle, değişiklik sadece 1086 sayılı Kanunun istinaf sisteminden önce yürürlükte olan metninde yapılmaktadır. Düzenlemenin kalıcı şekilde 6100 sayılı Kanunda da yer alması, Yargıtayın “usuli müktesep hak” kavramından vazgeçtiği şeklinde bir algı doğurabileceğinden, söz konusu hükmün bölge adliye mahkemeleri faaliyete geçinceye kadar hukuki varlığını sürdürmesi amaçlanmıştır.

Yapılan düzenleme, denetim mahkemelerinin fonksiyonlarına uygun ve denetimi kademelendirerek güçlendiren yeni bir usuli mekanizma öngörmektedir.

MADDE 2- Madde ile, 1086 sayılı Kanunun 5236 sayılı Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanunla değiştirilmeden önceki 429 uncu maddesine eklenen fıkraya ilişkin geçiş hükmü düzenlenmektedir.

MADDE 3- Madde ile, aynı yerde kurulmuş birden fazla idare veya vergi mahkemeleri arasında, gelen işlerin dava konuları esas alınarak paylaşılması amaçlanmaktadır. Mevcut sistemde mahkemeye gelen işler, sayısal anlamda tevzi edilmektedir. Bu uygulama bir mahkeme veya hâkimi birbirinden çok farklı problemleri çözme durumunda bırakmaktadır. Halbuki günümüzde birçok bilim dalında uzmanlaşma yaygınlaşmış, hatta temel bilim dallarının altında mikro uzmanlık alanları oluşmuştur. Bu anlamda bir ihtisaslaşmaya mahkemelerde de ihtiyaç vardır. 2576 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin (4) numaralı fıkrasındaki mevcut hüküm, “Aynı yargı çevresinde birden fazla idare veya vergi mahkemesi kurulduğu takdirde, bu mahkemeler arasındaki işbölümü, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca belirlenir” şeklindedir. Getirilen düzenlemeyle, aynı yerde kurulmuş birden fazla idare veya vergi mahkemelerine gelen dosyaların dava konularına göre tevzi edilmesi amaçlanmaktadır.

Anayasanın 142 nci maddesine göre, mahkemelerin görevi kanunla belirlenmektedir. Bu amir hüküm karşısında, Kurula genel çerçevesi çizilerek verilecek yetki doğrultusunda, birden çok idare veya vergi mahkemesinin bulunduğu yerlerde dava konuları belirlenerek mahkemelerin görevlendirilmesinin Anayasaya aykırılığı zaman zaman dile getirilmektedir. Ancak, yapılan düzenlemeyle idare veya vergi mahkemelerinin kanunla belirlenmiş görev alanının idari bir kararla değiştirilmesi söz konusu olmayıp, bilakis aynı idari yargı çevresindeki idare mahkemelerinin kendi aralarında, vergi mahkemelerinin kendi aralarında (örneğin Ankara'da 17 idare, 5 vergi mahkemesi bulunmaktadır) iş bölümü esası getirilmektedir. Bilindiği üzere, idare veya vergi mahkemelerine gelecek dava konuları, ilgili kanunlarda ayrıntılı olarak belirtilmiş olup, yapılan bu düzenleme kanunlara paralel olarak aynı yer idare mahkemelerine gelecek dava konularını etkilememekte, sadece aynı yer mahkemelerinin kendi daireleri arasında dava konularına göre bir ayırım yapılmaktadır. Bu düzenlemeyle, mahkemelerin görevinin ancak kanunla belirleneceği ilkesi zedelenmeyecektir.

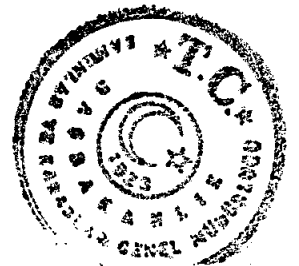
Yapılan değişikliğin son cümlesinde "Mahkemeler, tevzi edilen davalara bakmak zorundadır." hükmü yer almaktadır. Bu kapsamda, Kurul kararı uyarınca, örneğin Ankara 1. İdare Mahkemesine tevzi edilen dosya hakkında, Ankara 2. İdare Mahkemesine gönderme kararı verilemeyecektir. Ancak, aynı yerdeki idare mahkemeleri ile vergi mahkemeleri arasında veya başka yer mahkemeleri arasında görevsizlik ya da yetkisizlik kararı verilmesine herhangi bir engel bulunmamaktadır.

MADDE 4- Madde ile, 2576 sayılı Kanunun 2 nci maddesinde yapılan değişikliğin uygulama esaslarına ilişkin geçiş hükümleri düzenlenmektedir.

MADDE 5- Madde ile, alternatif uyuşmazlık çözüm yöntemlerinin başarılı bir şekilde uygulanabilmesi amacıyla hâkim ve Cumhuriyet savcılarının bu uygulamalar kapsamındaki işlem ve kararlarının da meslek başarılarının değerlendirilmesinde dikkate alınması esası getirilmektedir. Böylece, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun "uzlaşmaya" ilişkin maddeleri ile 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununda düzenlenen "sulh" veya "arabuluculuk" hükümlerinin etkin uygulanmasının sağlanması amaçlanmaktadır.

MADDE 6- Madde ile, 2802 sayılı Kanunun 33 üncü maddesinde de 21 inci maddeye paralel bir düzenleme getirilerek, hâkim ve Cumhuriyet savcılarının alternatif uyuşmazlık çözüm yollarını uygulamalarının teşvik edilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 7- Madde ile, aynı mahkemenin numaralı şekilde isimlendirilmiş daireleri arasında, gelen işlerin dava konuları esas alınarak paylaştırılması amaçlanmaktadır. Mevcut sistemde mahkemeye gelen işler, sayısal anlamda tevzi edilmektedir. Bu uygulama bir mahkeme veya hâkimi birbirinden çok farklı problemleri çözme durumunda bırakmaktadır. Halbuki günümüzde birçok bilim dalında uzmanlaşma yaygınlaşmış, hatta temel bilim dallarının altında mikro uzmanlık alanları oluşmuştur. Bu anlamda bir ihtisaslaşmaya mahkemelerde de ihtiyaç vardır. 5235 sayılı Kanunun 5 inci maddesinin beşinci fıkrasındaki mevcut hüküm, "Hukuk mahkemeleri arasında iş dağılımı yapılması ve iş dağılımına ilişkin esaslar Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca belirlenir." şeklindedir. Ancak, bu dağılımın hangi esaslara göre yapılacağı, bir mahkemenin farklı dairelerine tevzi edilen dosyalarda mahkemenin bu işin kendi alanına girmediği gerekçesiyle başka mahkemeye "gönderme" veya "görevsizlik" kararı verip veremeyeceği hususlarında maddede açıklık bulunmadığından, söz konusu yetki bugüne kadar kullanılamamıştır. Getirilen düzenlemeyle, birden fazla dairesi bulunan bazı büyük adliyelerdeki hukuk mahkemelerine gelen dosyaların dava konularına göre tevzi edilerek uzmanlaşmaya gidilmesi amaçlanmıştır.

Anayasanın 142 nci maddesine göre, mahkemelerin görevi kanunla belirlenmektedir. Bu amir hüküm karşısında, Kurula genel çerçevesi çizilerek verilecek yetki doğrultusunda, aynı yerdeki mahkemenin birden çok dairesinin bulunduğu yerlerde dava konuları belirlenerek mahkemelerin görevlendirilmesinin Anayasaya aykırılığı zaman zaman dile getirilmektedir. Ancak, düzenlemeyle o yer mahkemelerinin kanunla belirlenmiş görev alanının idari bir kararla değiştirilmesi söz konusu olmayıp, bilakis aynı yer mahkemesinin kendi daireleri arasında (örneğin Ankara'da 25 asliye hukuk mahkemesi bulunmaktadır) iş dağılımı esası getirilmektedir. Bilindiği üzere, birden fazla dairesi bulursa dahi aynı yer mahkemesine gelecek dava konuları, ilgili kanunlarda ayrıntılı olarak belirtilmiş olup, yapılan bu düzenleme kanunlara paralel olarak aynı yer mahkemelerine gelecek dava konularını etkilememekte, sadece aynı yer mahkemelerinin kendi daireleri arasında dava konularına göre bir ayırım yapılmaktadır.

Yapılan değişikliğin son cümlesinde "Daireler, tevzi edilen davalara bakmak zorundadır." hükmü yer almaktadır. Bu kapsamda, Kurul kararı uyarınca hukuk mahkemesinin bir dairesine tevzi edilen dosya hakkında o mahkemece, dosyaya aynı yer mahkemesinin başka bir dairesince bakılacağı gerekçesiyle gönderme kararı verilemeyecektir. Ancak, aynı yerdeki hukuk mahkemeleri arasında (örneğin asliye hukuk ile tüketici mahkemeleri) veya başka yer mahkemeleri arasında görevsizlik ya da yetkisizlik kararı verilmesine herhangi bir engel bulunmamaktadır.

MADDE 8- Madde ile, 5235 sayılı Kanunun 5 inci maddesinde yapılan değişikliğin uygulama esaslarına ilişkin geçiş hükümleri düzenlenmektedir.

MADDE 9- Madde ile, Adalet Bakanlığının ihtiyaçları gözönünde bulundurularak 5.000 adet zabıt kâtabi kadrosunun ihdas edilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 10- Madde ile, kanuna aykırı olarak eğitim kurumu açan veya işletenler için ceza hükmü öngören düzenleme yürürlükten kaldırılmaktadır.

MADDE 11- Yürürlük maddesidir.

MADDE 12- Yürütme maddesidir.

HUKUK USULÜ MUHADEMELERİ KANUNU İLE BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI

MADDE 1- 18/6/1927 tarihli ve 1086 sayılı Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 26/9/2004 tarihli ve 5236 sayılı Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanunun 16 ncı maddesiyle değiştirilmeden önceki 429 uncu maddesine üçüncü fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Davanın esastan reddi veya kabulünü içeren kesin bozmaya uyularak tesis olunan kararların mevzuatta bir değişiklik olmadığı halde önceki bozmayı ortadan kaldıracak şekilde yeniden bozulması üzerine ilk derece mahkemesince verilen kararın temyiz edilmesi halinde inceleme, Yargıtay Hukuk Genel Kurulunca yapılır.”

MADDE 2- 1086 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 4- Bu Kanunla, 1086 sayılı Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 5236 sayılı Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanunun 16 ncı maddesiyle değiştirilmeden önceki 429 uncu maddesine eklenen dördüncü fıkra, kanun yolu aşaması henüz sona ermemiş derdest davalarda da uygulanır.”

MADDE 3- 6/1/1982 tarihli ve 2576 sayılı Bölge İdare Mahkemeleri, İdare Mahkemeleri ve Vergi Mahkemelerinin Kuruluşu ve Görevleri Hakkında Kanunun 2 nci maddesinin (4) numaralı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

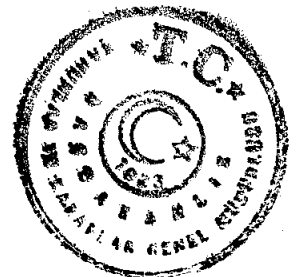
“4. Aynı yargı çevresinde birden fazla idare veya vergi mahkemesinin faaliyet gösterdiği hallerde, özel kanunlarda başkaca hüküm bulunmadığı takdirde, ihtisaslaşmanın sağlanması amacıyla gelen işlerin yoğunluğu ve niteliği dikkate alınarak, mahkemeler arasındaki işbölümü Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu tarafından belirlenebilir. Bu kararlar Resmî Gazetede yayımlanır. Mahkemeler, tevzi edilen davalara bakmak zorundadır.”

MADDE 4- 2576 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 19- Bu Kanunla, 2576 sayılı Kanunun 2 nci maddesinin (4) numaralı fıkrasında yapılan değişikliğin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu tarafından mahkemeler arasındaki işbölümüne ilişkin olarak karar verilir ve bu karar Resmî Gazetede yayımlanır. Kararda mahkemelerin işbölümü esaslarına göre çalışmaya başlayacakları tarih de belirtilir. Mahkemelerin işbölümü esaslarına göre çalışmaya başlayacakları tarihe kadar açılmış olan davaların görülmesine buldukları mahkemelerde devam olunur.”

MADDE 5- 24/2/1983 tarihli ve 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 21 inci maddesinin birinci fıkrasının (c) bendinin birinci cümlesinde yer alan “çıkardıkları işlerin miktar ve mahiyetleri,” ibaresinden sonra gelmek üzere “alternatif uyuşmazlık çözüm yöntemlerinin uygulanmasına ilişkin çalışmaları,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 6- 2802 sayılı Kanunun 33 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “iş cetvelleri” ibaresi “alternatif uyuşmazlık çözüm yöntemlerine ilişkin uygulamayı da kapsayacak biçimde iş cetvelleri” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 7- 26/9/2004 tarihli ve 5235 sayılı Adli Yargı İlk Derece Mahkemeleri ile Bölge Adliye Mahkemelerinin Kuruluş, Görev ve Yetkileri Hakkında Kanununun 5 inci maddesinin beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“İş durumunun gerekli kıldığı yerlerde hukuk mahkemelerinin birden fazla dairesi oluşturulabilir. Bu daireler numaralandırılır. Özel kanunlarda başkaca hüküm bulunmadığı takdirde, ihtisaslaşmanın sağlanması amacıyla gelen işlerin yoğunluğu ve niteliği dikkate alınarak, daireler arasındaki iş dağılımı Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu tarafından belirlenebilir. Bu kararlar Resmî Gazetede yayımlanır. Daireler, tevzi edilen davalara bakmak zorundadır.”

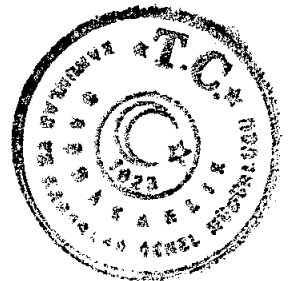
MADDE 8- 5235 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 4- Bu Kanunla, 5235 sayılı Kanununun 5 inci maddesinin beşinci fıkrasında yapılan değişikliğin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu tarafından mahkemeler arasındaki iş dağılımına ilişkin olarak karar verilir ve bu karar Resmî Gazetede yayımlanır. Kararda mahkemelerin iş dağılımı esaslarına göre çalışmaya başlayacakları tarih de belirtilir. Mahkemelerin iş dağılımı esaslarına göre çalışmaya başlayacakları tarihe kadar açılmış olan davaların görülmesine buldukları mahkemelerde devam olunur.”

MADDE 9- Ekli listede yer alan kadrolar ihdas edilerek 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye ekli (I) sayılı cetvelin Adalet Bakanlığına ilişkin bölümüne eklenmiştir.

MADDE 10- 29/6/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 263 üncü maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 11- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

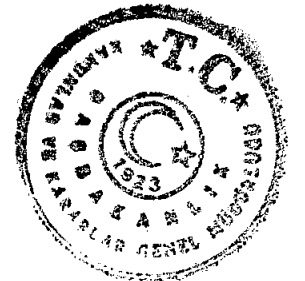

LİSTE

KURUMU : ADALET BAKANLIĞI
TEŞKİLÂTI : TAŞRA

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

<u>SINIFI</u>	<u>UNVANI</u>	<u>DERECESİ</u>	SERBEST KADRO <u>ADEDİ</u>	TUTULAN KADRO <u>ADEDİ</u>	<u>TOPLAM</u>
GİH	ZABIT KÂTİBİ	6	500	-	500
GİH	ZABIT KÂTİBİ	7	500	-	500
GİH	ZABIT KÂTİBİ	8	750	-	750
GİH	ZABIT KÂTİBİ	9	750	-	750
GİH	ZABIT KÂTİBİ	10	750	-	750
GİH	ZABIT KÂTİBİ	11	750	-	750
GİH	ZABIT KÂTİBİ	12	1.000	-	1.000
		TOPLAM	5.000		5.000

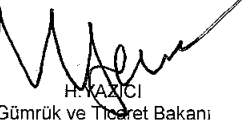

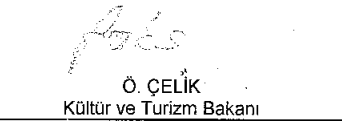
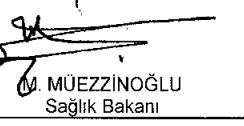
T.C.
BAŞBAKANLIK
KANUNLAR VE KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

T/ 530

MADDE 12-Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Eki

RECEP TAYYİP ERDOĞAN
BAŞBAKAN

 F. ÇELİK B. ARINÇ Başbakan Yardımcısı V.	 A. BABACAN Başbakan Yardımcısı	 B. BATALAY Başbakan Yardımcısı	 B. BOZDAĞ Başbakan Yardımcısı
 S. ERGİN Adalet Bakanı	 M. MÜEZZİNOĞLU SAHİN Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı V.	 E. BAĞIŞ Avrupa Birliği Bakanı	 N. ERGÜN Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı
 F. ÇELİK Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı	 E. BABACAN Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanı	 A. DAVUTOĞLU Dışişleri Bakanı	 E. BAĞIŞ M. Z. ÇAĞLAYAN Ekonomi Bakanı V.
 B. YILDIRIM Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı	 S. KILIÇ Gençlik ve Spor Bakanı	 M. M. EKER Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı	 H. KARICI Gümrük ve Ticaret Bakanı
 M. GÜLER İçişleri Bakanı	 Ö. YILMAZ Kalkınma Bakanı	 Ö. ÇELİK Kültür ve Turizm Bakanı	 M. SIMSEK Maliye Bakanı
 N. AVCI Millî Eğitim Bakanı	 M. GÜLER YILMAZ Millî Savunma Bakanı V.	 V. EROĞLU Orman ve Su İşleri Bakanı	 M. MÜEZZİNOĞLU Sağlık Bakanı
 B. YILDIRIM Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı			

Dosya No.

101-733

297

KANUNLAR VE KARARLAR
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

(FAX)
TU 311431
KONULAN
KANUN TASARISI

DEĞİŞİKLİK

P.002/002
P.02
YATILMASINA

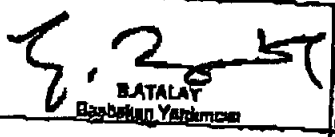

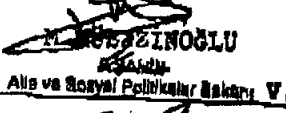

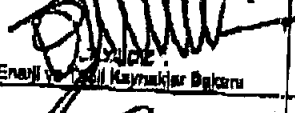

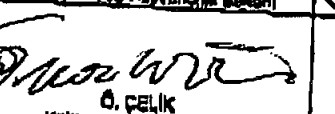
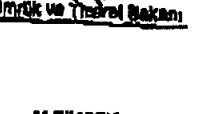
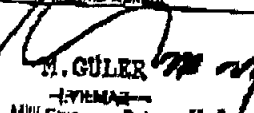
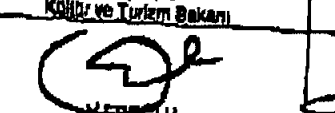

(KANUN TASARISI)

T/

MADDE 12-Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürüttür.

Eki

RECEP TAYYIP ERDOĞAN
BAŞBAKAN

 F. ÇELİK Başbakan Yardımcısı V.	 A. BABACAN Başbakan Yardımcısı	 B. BATALAY Başbakan Yardımcısı	 B. BATALAY Başbakan Yardımcısı
 F. ERGİN Adalet Bakanı	 M. KAZIMOĞLU Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı V.	 E. BAĞIŞ Avrupa Birliği Bakanı	 N. ERDOĞAN Bilgi, Sanayi ve Teknoloji Bak.
 F. ÇELİK Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı	 E. BAĞIŞ Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanı	 A. DAVUTOĞLU Dışişleri Bakanı	 E. BAĞIŞ Ekonomi Bakanı V.
 M. GÜLER Enerji ve İklim Bakanlığı Bakanı	 B. KILIÇ Gençlik ve Spor Bakanı	 M. MEKEM Orman, Tarım ve Hayvancılık Bakanı	 H. YILMAZ Gümrük ve Ticaret Bakanı
 M. GÜLER İçişleri Bakanı	 B. YILMAZ Kültür ve Turizm Bakanı	 O. ÇELİK Kültür ve Turizm Bakanı	 M. BİMSEK Maliye Bakanı
 N. AVCI Millî Eğitim Bakanı	 M. GÜLER Millî Eğitim Bakanı V.	 M. ERDOĞLU Orman ve Su İşleri Bakanı	 M. KAZIMOĞLU Sıhhiye Bakanı
 B. YILDIRIM Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı			

İsya No.